

De heer Ben Weyts
Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken,
Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn
Martelaarsplein 7
1000 Brussel

contactpersoon
Koen Carels
kcarels@serv.be

ons kenmerk
SALV_BR_20171027_DierenwelzijnHandhaving_kc_Hhv

Brussel
27 oktober 2017

Briefadvies over voorontwerp van decreet houdende de wijziging van artikel 19 van de wet van 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren

Geachte,

De Vlaamse Regering keurde op 6 oktober 2017 principieel het voorontwerp van decreet goed om de wet over dierenbescherming en dierenwelzijn van 14 augustus 1986 te wijzigen. De Vlaamse minister, bevoegd voor dierenwelzijn, werd gelast om over dit ontwerp van decreet het advies in te winnen van SALV met het verzoek het advies uit te brengen binnen een termijn van een maand. De SALV ontving op 16 oktober 2017 de adviesvraag in goede orde.

De wet dierenbescherming en dierenwelzijn verbiedt sinds 2001 ingrepen bij gewervelde dieren waarbij gevoelige delen van het lichaam verwijderd of beschadigd worden. Hierop werd een uitzondering voorzien onder meer voor ingrepen waarvoor een diergeneeskundige noodzaak bestaat. Daarbij werd ook een verbod ingesteld om deel te nemen aan tentoonstellingen, keuringen of wedstrijden met dieren die een verboden ingreep hebben ondergaan of om die dieren tot die evenementen toe te laten. Uitzondering werd tot nu toe gemaakt voor dieren die om diergeneeskundige redenen een ingreep hebben ondergaan.

Dat laatste word nu gewijzigd. De bestaande wet wordt nu aangevuld met een bijkomend verbod. Met name dat ook deelname aan tentoonstellingen, wedstrijden en keuringen met dieren die na 1 31 december 2017 om diergeneeskundige reden een niet toegestane ingreep ondergingen, verboden wordt.

In de nota aan de leden van de Vlaamse Regering wordt volgende motivering gegeven:

- Op tentoonstellingen, keuringen of wedstrijden blijkt een onverklaarbaar groot aantal dieren, tot 100 %, toch nog een verboden ingreep ondergaan te hebben, onder dekking van een diergeneeskundig attest. Het gaat dan voornamelijk om het blokstaarten bij paarden en het couperen van oren en staarten bij bepaalde hondenrassen. Eens de ingreep werd uitgevoerd, is het echter heel moeilijk tot onmogelijk om aan te tonen of er wel of niet een diergeneeskundige reden voor was. Er zijn dan ook sterke vermoedens dat misbruik gemaakt wordt van de uitzondering voor ingrepen om diergeneeskundige redenen.
- Het grote aantal dieren op tentoonstellingen, keuringen en wedstrijden dat een ingreep heeft ondergaan, geeft ook de indruk aan het publiek dat die ingreep nog altijd toegelaten

is. Bovendien klagen deelnemers die de regels wel naleven regelmatig aan dat sommige keurmeesters nog steeds het meer traditionele uiterlijk van dieren die de pijnlijke ingreep ondergingen, zouden bevoordelen. Hierdoor ontstaat concurrentievervalsing.

- Maatregelen om een einde te maken aan het misbruik van diergeneeskundige attesten dringen zich op. Een verplichte voorafgaandelijke voorlegging van een diergeneeskundig dossier aan de Inspectiedienst Dierenwelzijn zou een belangrijke bijkomende administratieve last betekenen voor eigenaar en dierenarts en zou ook bijkomende taken inhouden voor de Inspectiedienst Dierenwelzijn. Bovendien zou een dergelijke verplichting niet afgedwongen kunnen worden wanneer de ingreep buiten Vlaanderen verricht zou worden. Een dergelijke regeling zou praktisch dan ook moeilijk werkbaar zijn.

De SALV onderschrijft de standpunten die hierover in het verleden door de Raad voor Dierenwelzijn werden ingenomen. Zo sprak de Raad voor Dierenwelzijn zich in het verleden reeds uit tegen het blokstaarten van paarden, onder meer in een advies van 2007 naar aanleiding van de vraag of de bestaande wet van 2001 –die blokstaarten verbiedt- diende behouden te blijven¹. De Raad voor Dierenwelzijn stelde toen *“dat er geen enkel nieuw wetenschappelijk element werd aangevoerd waaruit zou blijken dat het welzijn van de dieren zou verbeteren dank zij het blokstaarten van paarden”*.

De SALV stelt vast dat voorliggend wijzigingsdecreet tegemoet wil komen aan een probleem van handhaving. De SALV meent dat een handhavingprobleem eerder met een verbeterde handhaving, aangevuld met een sensibiliseringscampagne, dient aangepakt te worden, dan wel door bijkomende regelgeving in te voeren. Zo niet wordt volgens de SALV de problematiek niet ten gronde aangepakt.

Tot slot is het voor de SALV onduidelijk wat onder de begrippen ‘keuringen’ en ‘wedstrijden’ dient begrepen te worden. Enkel ‘tentoonstellingen’ worden gedefinieerd in de wet van 1986.

Hoogachtend

Hendrik Vandamme

voorzitter

Bijlage(n):

Kopie:

---

¹ Adviezen en/of rapporten van de federale Raad voor Dierenwelzijn. Caudotomie bij het Belgisch trekpaard, (2007), <https://www.lne.be/caudotomie-bij-het-belgisch-trekpaard>